

Insolvenční šikana a trestní odpovědnost

Author: David Fechtner | Published: 07.01.2016

Nejvyšším soudem bylo zjištěno, že navrhovatel podal insolvenční návrh, přestože si byl plně vědom, že jím uplatněná pohledávka za „dlužníkem“ je neoprávněná a dlužník se nenachází v úpadku. Navrhovatel si tak byl vědom negativních důsledků insolvenčního řízení (zejména poškození dobrého jména údajného dlužníka, případně znemožnění jeho účasti jako uchazeče v řízení o veřejnou zakázku) a tím se snažil přimět dlužníka k zaplacení neoprávněných peněžních nároků a ke zpětvzetí dříve podané žaloby.

Navrhovatel byl uznán vinným přečinem pomluvy, neboť o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. A současně byl uznán vinným přečinem vydírání, neboť jednání navrhovatele sloužilo nikoliv k řešení úpadku, ale k donucení jiné osoby, která není v úpadku, aby něco konala, opominula nebo trpěla.

S ohledem na výše uvedené lze předpokládat, že riziko trestněprávního postihu za šikanózní insolvenční návrh bude mít do budoucna nezanedbatelnou ochrannou funkci. Současná pořádková pokuta do výše 50.000,- Kč ve smyslu ustanovení § 128a insolvenčního zákona nebo náhrada škody v případném občanskoprávním řízení se totiž ukázaly jako nepřiliš účinné. Riziko trestněprávního postihu konkrétních fyzických osob by však svoji ochrannou funkci naplnit mohlo.

Autor působí jako advokát v AK bnt attorneys-at-law.

07.01.2016 08:33, David Fechtner